

“Tu, sempre a «la teva»”

Egoista. —Tu, sempre a «la teva». —Sembles incapaç de sentir la fraternitat de Crist: en els altres, no hi veus germans; hi veus graons. Pressento el teu absolut fracàs. —I quan et trobis enfonsat voldràs que visquin amb tu la caritat que ara tu no vols viure. (Camí, 31)

11 de novembre

Així, doncs, us torno a dir amb sant Pau: *si jo parlés totes les llengües dels homes i dels àngels, però no tingués*

caritat, seria com un metall que sona o com el címbal que dringa. I si tingués el do de profecia i sabés tots els misteris i tota la ciència, si tingués tota la fe fins a fer canviar de lloc les muntanyes, però no tingués caritat, no seria res. I, si distribuís tots els meus béns per a sustentar els pobres, si oferís el meu cos i el foc em consumís, però no tingués caritat, tot allò de res no em serviria.

Davant aquestes paraules de l'Apòstol dels gentils, no falten els qui coincideixen amb aquells deixebles de Crist, que, quan Nostre Senyor els anuncià el Sagrament de la seva Carn i de la seva Sang, van comentar: *és dura, aquesta doctrina, qui pot escoltar-la?*. És dura, sí. perquè la caritat que descriu l'Apòstol no es limita a la filantropia, a l'humanitarisme, o bé a la lògica commiseració davant el sofriment d'altri: exigeix l'exercici de la virtut teologal de l'amor a Déu i de l'amor,

per Déu, als altres. (Amics de Déu,
235)

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-ad/dailytext/tu-
sempre-a-la-teva/](https://dev.opusdei.org/ca-ad/dailytext/tu-sempre-a-la-teva/) (09/08/2025)